

ந. பச்சைபாலனின் நவீன கவிதைகளில் அங்கதக் கூறுகள்

Satirical Techniques in the Modern Poetry of N. Pachaibalan

அகிலன் சுப்ரமணியம் / Agilan Subramaniam¹

முனைவர் ரவீந்திரன் மாரையா / Dr. Ravindaran Maraya²

முனைவர் சிவபாலன் கோவிந்தசாமி / Dr. Sivapalan Govindasamy³

Abstract

This study explores the use of satire in a collection of poems by the distinguished poet N. Pachaibalan, focusing on how he employs humor, irony, and sarcasm to address social, political, and cultural issues. Utilizing qualitative text analysis based on Tolkappiyar's Angkatam theory, which includes the concepts of *Cemporul Angkatam* and *Palikara Angkatam*, this research examines the poet's application of these satirical frameworks. The analysis reveals that Pachaibalan effectively integrates various elements of Angkatam, specifically targeting individuals. The study identifies five instances of satire within the framework of *Cemporul Angkatam* and three instances within *Palikara Angkatam*. Among these, two instances correspond to *Pugalvathu Pol Palippatu* and one to *Palippatu Pol Pugalvathu*. The findings highlight Pachaibalan's adept use of Tolkappiyar's theoretical constructs to reinforce the role of satire as a powerful mechanism for social critique in his poetry.

Date of submission: 2024-07-19

Date of acceptance: 2024-07-23

Date of Publication: 2024-07-30

Corresponding author's Name: Agilan Subramaniam

Email: agilan.subra@moe.gov.my

Keywords: N. Pachaibalan, Modern Tamil Poetry, Malaysian Tamil Literature, Tolkappiyar, Satire, Social Critique, Text Analysis, Literary Analysis

முன்னுரை

ஒரு சமூகத்தின் நாகரிகம், பண்பாடு, அரசியல், சமய நிலை முதலானவற்றை நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ வெளிக்காட்டக்கூடிய வடிவமே இலக்கியம்

எனப்படுகிறது. இலக்கியம், மரபிலக்கியம், நவீன இலக்கியம் என இரு வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. நவீன கவிதை மரபுக் கவிதையின் படிமங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

¹The author is a research student in the Department of Indian Studies, Universiti Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. agilan.subra@moe.gov.my

²The author is a Senior Lecturer in the Department of Indian Studies, Universiti Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. gsiva_palan@um.edu.my

³The author is a Senior Lecturer in the Department of Indian Studies, Universiti Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. ravindaranm@um.edu.my

மலேசியாவில் நவீன கவிதைகள் நம் உள்ளூணர்வுகளைப் பிறரிடம் வெளிக்காட்டும் நோக்கத்திற்காகவே படைக்கப்படுகின்றன. இதனாலேயே நவீன கவிதைகள் அனைவராலும் பெரிதும் விரும்பப்படும் ஓர் இலக்கியக் கலையாகத் திகழ்கின்றன. இலக்கியம் என்பது பார்வையாளர்கள், வாசகர்கள் மற்றும் இலக்கிய ஆர்வலர்களின் உணர்வுகளைக் கவர்வதற்காக உருவாக்கப்படுகின்றது என்பது அரிஸ்டாட்டில் அவர்களின் கூற்றாகும். நல்ல கவிதைகள் கவலை, மன அழுத்தம், பயம், தாழ்வு மனப்பான்மை போன்றவற்றில் சிக்கிக் கொள்பவர்கள் அதிலிருந்து விடுபடுவதற்கு ஒரு அருமருந்தாகிறது. நவீன தமிழ்க் கவிதைகளில் அங்கதம் எனும் இலக்கிய உத்தி ஒன்று பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது நவீன தமிழ்க் கவிதைகளில் முதன்மைக் கூறாகவும் விளங்குகின்றது (எழில்முதல்வன், 1995). உள்நாட்டுக் கவிதை படைப்புகள் பலவற்றிலும் இந்த அங்கதக்கூறு பல்வேறு வடிவங்களில் எடுத்தியம்பப்பட்டுள்ளன என்பது சுவாரசியமான தகவலாகும். அவ்வகையில் மலேசியாவில் புகழ்ப்பெற்ற கவிஞரான ந. பச்சைபாலன் அவர்களின் கவிதைகளிலும் காணப்படுகின்ற அங்கதக் கூறுகளை ஆராய்வதே இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

ஆய்வுப் பின்னணி

இந்த ஆய்வானது மலாய், இந்திய சமுதாயத்தில் கவிதையின் செழுமையை ஆராய்வதோடு, வெறும் கலை வெளிப்பாடு என்பதனைக் கடந்து, ஓர் இலக்கிய வகையாகவும் பண்பாட்டின் முக்கிய அடையாளமாகவும் கவிதையை உள்ளார்ந்த மதிப்பினை வெளிக்கொணர்கிறது. இவ்விரு சமூகங்களிலும் கவிதை என்பது ஒரு கலை வடிவமாக மட்டும் இல்லாமல், இச்சமூகத்தினரின் சொற்களையும் அனுபவங்களையும் உயிர்ப்பிக்கும் வாழும் மரபாகவும் பாரம்பரியமாகவும் கருதப்படுகின்றது. வாழ்க்கையின் பல்வேறு அம்சங்களை ஆராய்ந்து, பிரதிபலித்து, கொண்டாடும் ஓர் ஆழமான ஊடகமாக கவிதை செயல்படுகிறது.

இந்த ஆய்வின் மையமானது, எல்லா

வயதினருக்கும் பொருந்தும் வகையிலான பல்வேறு கருப்பொருள்களைக் கையாள்வதில் கவிதையின் பன்முகத்தன்மையை அங்கீகரிப்பதாகும். சமூக நெறிகள் முதல் பாரம்பரியம், மதம், காதல், இழப்பு போன்ற தனிப்பட்ட உணர்வுகளின் நுணுக்கங்கள் வரை, மனித அனுபவத்தின் சாரத்தைக் கவிதை அதன் அதீதத் தூண்டல் வடிவத்தில் எடுத்தியம்புகிறது. இவ்வாய்வானது, மலாய், இந்திய மக்களிடையே சுய உடைமை, அடையாள உணர்வு ஆகியவற்றை வளர்க்கும் பங்களிப்பில் கவிதையின் பொதுத் தன்மையையும் இயல்பினையும் முன்னிறுத்துகிறது.

மலாய் மரபுக் கவிதை, அல்லது நவீன மலாய் கவிதை, இந்த ஆய்வின் மையப் புள்ளியாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளதோடு கவிதையின் பாரம்பரிய வடிவத்திலிருந்து குறிப்பிடத்தக்க பரிணாமத்தையும் காட்டுகிறது. தற்காலக் கவிதையானது, அளவீடு, சந்தம் ஆகிய பாரம்பரிய வரம்புகளைக் கடந்து கவிஞர்கள் சுதந்திரமாகவும் வெளிப்படையாகவும் சிந்தனைகளைப் படைக்கத் தூண்டும் அதன் கட்டற்ற கட்டமைப்பால் வகைப்படுத்தப்படுகிறது. இந்த மாற்றமானது மலாய் இலக்கியத்தின் இயக்கவியலைப் பிரதிபலிப்பது மட்டுமல்லாமல், பாரம்பரியத்தின் வரம்புகளுக்குள் புதுமையையும் தனித்துவத்தையும் ஏற்றுக்கொள்வதை நோக்கிய பரந்த கலாச்சார மாற்றத்தையும் குறிக்கிறது.

இந்த ஆய்வின் பின்னணியானது, மலாய் மற்றும் இந்திய சமூகங்களின் கலாச்சார பாரம்பரியத்தை வடிவமைப்பதிலும் பாதுகாப்பதிலும் கவிதையின் ஆழமான தாக்கத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. சிக்கலான உணர்வுகளையும் கருத்துக்களையும் சுருக்கமாகவும் வலிமையாகவும் வெளிப்படுத்தும் திறனிலும், கடந்த காலத்துக்கும் நிகழ்காலத்துக்கும்; பாரம்பரியத்துக்கும் நவீனத்துக்கும் இடையே நடக்கும் உரையாடலில் கவிதை முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறது என்று கூறப்படுகிறது. இந்த கூற்றின் மூலம், கவிதை தலைமுறைகளை இணைக்கும் ஒரு பாலமாகப் பார்க்கப்படுகிறது.

சுருங்கக்கூறின், மலாய், இந்திய கலாச்சாரங்களில் கவிதையின் பால் ஈர்ப்பு, தொடர்ச்சியாகக் கவிதை படைப்பதன் முக்கியத்துவம் ஆகிய இரண்டும் அதன் மாற்றியமைக்கும் தன்மை, எதிரொலித்தல், உத்வேகம் அளித்தல் ஆகிய திறன்களில் இருந்து உருவாகின்றது என இவ்வாய்வு கூறுகின்றது. கவிதையின் பல பரிமாணங்களை ஆராய்வதன் மூலம், இந்த ஆராய்ச்சியானது சமூக விழுமியங்களையும் அனுபவங்களையும் பிரதிபலிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் கலாச்சார அடையாளத்தின் தொடர்ச்சியான கட்டுமானத்திற்கும் பங்களிக்கும் ஒரு கலாச்சார கலைப்பொருளாக அதன் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்த முயல்கிறது. விரிவான, ஆழமான ஆய்வின் மூலம், ஆற்றல்மிக்க சமூகங்களின் சமூக கட்டமைப்பை வடிவமைப்பதில் கவிதையின் இலக்கிய மற்றும் கலாச்சார பரிமாணங்களை ஆழமாக புரிந்துகொள்வதை இந்த ஆய்வு நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

முந்தைய ஆய்வு

சரஸ்வதி குதிரைக்கல் குன்னிக்கண்ணன் (2018) 'மலேசியத் தமிழ்க் கவிதையில் சமூகப் பிரச்சனைகள்' என்ற தலைப்பில், 1979 முதல் 2010 வரையிலான 73 நவீன கவிதைத் தொகுப்புகளை ஆய்வுக்கு உட்படுத்தியுள்ளார். இந்த ஆய்வின் மையமானது சமூகம், பொருளாதாரம், கல்வி சார்ந்த பிரச்சனைகளை உள்ளடக்கியதாகும். ஆய்வு செய்யப்பட்ட 93 நவீன கவிதைகளில் 55 கவிதைகள் சமூகச் சிக்கல்களை முன்னிலைப்படுத்துவதாகவும், 16 கவிதைகள் பொருளாதாரச் சிக்கல்களைப் பற்றி விவாதிப்பதாகவும், 22 கவிதைகள் கல்விச் சிக்கல்களைத் தொடுவதாகவும் தமது ஆய்வில் குறிப்பிட்டுள்ளார். கடந்த கால மலாய் சமூகத்தினரின் வாழ்க்கை முறையின் பிரதிபலிப்பாக விளங்கிய கவிதைகள் இவ்வாய்வின் முக்கிய நோக்கமாகக் கருதப்படுகின்றது.

"இல்மு மெங்கராங் மெலாயு" (1965) புத்தகத்தில் 'ஜாபா' அவர்கள் 'பந்துன்' எனும் வடிவம் பழமை வாய்ந்தது எனவும் அவ்வடிவமானது மலாய் சமூகத்தினரின் பூர்விகம் எனவும்

குறிப்பிட்டுள்ளார். ஹருன் மான் பியா (1989) என்பவரும் 'பந்துன்' அதாவது கவிதையானது மலாய் சமூகத்தினரின் சுய படைப்பு என்றும் இக்கவிதையானது ஜாவா, சீனம், இந்தியா போன்ற நாடுகளின் கவிதைகளின் தழுவல் இல்லை என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆராய்ச்சியாளர்கள் சிலர் மலாய் கவிதைகள் குறித்தும் சிறப்பு ஆய்வுகளை மேற்கொண்டுள்ளனர். அதில் மலேசிய அறிவியல் பல்கலைக்கழத்திலிருந்து அர்ப்பயா ஹாசன், தனது ஆய்வில் "மலாய் கவிதையில் உருவகம்" (2018) என்ற தலைப்பில் உருவக அணியை உள்ளடக்கிய கவிதைகளைப் பற்றி குறிப்பிட்டு எழுதியுள்ளார். இவரின் ஆய்வானது, மொழிக்கூறு நுட்பத்தின் முக்கியத்துவத்தை முன்னிறுத்துவதோடு குறியீடு அல்லது உருவக சொல்லின் அமைப்பை வெளிப்படுத்துகிறது. மேலும், மலாய் கவிதை பற்றிய நுணுக்கமான புரிதல்களையும் அணுகுமுறைகளையும் வாசகர்கள் இவ்வாய்வின் வழி எளிமையாக புரிந்து கொள்ள இயலும். அதுமட்டுமின்றி, மலாய் கவிதையின் செழுமையையும் தனித்துவத்தையும் புரிந்து கொள்ளவும் மலாய் சமூகத்தின் வாழ்க்கையையும் கலாச்சாரத்தையும் ஆழமாக அறியவும் இந்த ஆய்வுகள் துணைபுரிகின்றன. இந்த ஆய்வின் பதிவுகள் யாவும், மலாய் மொழியின் அறிவுசார் மற்றும் இலக்கிய பாரம்பரியத்தை வளப்படுத்துவதோடு கவிதைகளில் உள்ள படைப்பாற்றல் மற்றும் தார்மீக மதிப்புகள் பற்றிய ஆழமான பார்வையையும் வழங்குகிறது.

அதனைத் தொடர்ந்து, சாமிக்கனூ ஜபமோனி இஷாக் சாமுவேல் (2008) 'மரபுக் கவிதைகளிலும் நவீன தமிழ்க் கவிதைகளிலும் ராமாயண மகாபாரதத்தின் தாக்கம்' என்ற ஆய்வில் மலேசிய மரபுக் கவிதைகளில் ராமாயணம் மற்றும் மகாபாரதத்தின் தாக்கத்தை விரிவாக எழுதியுள்ளார். நூலக முறைகள் மற்றும் உரை பகுப்பாய்வு ஆகியவற்றுடன் "மிமிசில்" கோட்பாட்டின்படி, ராமாயணம் மற்றும் மகாபாரதத்தில் உள்ள அனைத்து தார்மீக விழுமியங்களும் நன்னெறிப் பண்புகளும் மலேசிய தமிழ்க் கவிதைகளில் காணப்பட்டுள்ளன என்பதைக் குறிப்பிடுகிறார். மலேசிய இலக்கியச் சூழலில் இம்மாதிரியான ஆய்வுகள் தெளிந்த பார்வைகளையும் ஆழமான

சிந்தனைகளையும் தூண்டுகிறது. மேலும் மலேசியாவில் இந்திய சமூகத்தினர் எதிர்கொள்ளும் சவால்களைக் கையாள்வதில் வழிகாட்டியாகவும் முன்மாதிரியாகவும் இக்கவிதைகள் திகழ்கின்றன.

ஆய்வுச் சிக்கல்

மலேசியாவில் தமிழ் நவீன கவிதைகள் சுய அடையாளங்கள் நிறைந்த ஒரு கருத்தியல் இலக்கிய வடிவமாகக் கருதப்படுகின்றது. இக்கவிதை வடிவத்தின் தனித்தன்மையானது, வாழ்க்கை அனுபவங்கள் தொடர்பான உணர்வுகளையும் இதயத்தின் வெளிப்பாடுகளையும் படம்பிடித்துக் காட்டும் ஊடகமாக விளங்குகிறது. மலேசியாவில் நவீன தமிழ் கவிதைகளில் மொழியின் அழகியல் வளர்ச்சி, காலத்திற்கேற்ப கவிஞர்களின் சிந்தனை முறைகளிலும் அவர்கள் தேர்வு செய்யும் கருப்பொருள்களிலும் ஏற்படும் மாற்றங்களுடன் ஒன்றிணைந்து மாற்றம் கண்டு வருவது கண்கூடே. இருப்பினும், கவிதைகளில் உள்ள அங்கதக் கூறுகள் பற்றிய விழிப்புணர்வு மக்களிடையே குறைவாகவே காணப்படுகிறது என்றால் மறுப்பதற்கில்லை. மக்களின் உணர்வுகளைத் தூண்டும் சிக்கல்களைப் பற்றி விவாதிப்பதில் அங்கதம் முக்கியப் பங்கு வகித்தாலும், அது எப்போதும் இலக்கியங்களில் முதன்மை தேர்வாக இடம்பெறுவதில்லை. ஆழமான புரிதல் இல்லாமையால் வாசகர்கள் அங்கதத்தைப் புரிந்து கொள்வது கடினமான ஒன்றாகக் கருதுகின்றனர். கவிதையில் உயர்ந்த அழகியல் மதிப்பு கொண்ட மொழி நடையாலும், இலக்கியப் படைப்பைப் புரிந்துகொள்வதில் ஏற்படும் சிரமங்களாலும் கவிதைகளில் தூய மொழியின் பயன்பாட்டினாலும் அதை வாசிப்பதில் வாசகர்களுக்குச் சலிப்பு ஏற்படலாம். இதனால் தமிழில் உள்ள அங்கதக் கூறுகள் உள்ளிட்ட மற்றும் பல இலக்கியப் பொக்கிஷங்கள் இன்றையத் தலைமுறையினரால் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. இதை எதிர்கொள்ளவும் இலக்கியத்தின்பால் இளையத் தலைமுறையினர் கொண்டிருக்கும் கண்ணாட்டத்தை மாற்றியமைக்கவும் இவ்வாய்வு பெரும் பங்காற்றும் என்றால் மறுப்பதற்கில்லை.

இலக்கியப் படைப்புகள் மக்களிடையே முன்மாதிரியாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய

படிப்பினைகளும் நன்னெறிப் பண்புகளும் நிறைந்தவை. இருப்பினும், பெரும்பாலானோர் கவிதையின் புதைநிலை கருத்துகளில் கவனம் செலுத்தாமல் மேலோட்டமாக வாசித்து செல்கிறார்கள். எனவே, இந்நிலையை மாற்றவும் அங்கதத்தின் மீது இவர்களின் கவனத்தை ஈர்க்கவும் இவ்வாய்வு மிகவும் அவசியம் என்றே கருதுகிறேன். அங்கதம் பற்றிய போதுமான விளக்கமும் ஆய்வுகளும் இல்லாமையே அதன் மீது ஆர்வமின்மையை ஏற்படுத்துகிறது. பாடத்திட்டங்களும் உயர் கல்வி நிலையங்களும் தனியார் கல்விக்கழகங்களும் இலக்கியத்தின் பொக்கிஷமாகக் கருதப்படும் அங்கதம் குறித்து போதுமான அளவில் விழிப்புணர்வை மக்களுக்கு வழங்குவதில்லை. மேலும், பொது நூலகங்களிலும் இலக்கிய வாசிப்புப் படிவங்கள் குறிப்பாக அங்கதக் கூறுகளை உள்ளடக்கிய வாசிப்புப் படிவங்களும் குறைந்த அளவில் இருப்பது நாம் அனைவரும் அறிந்த ஒன்றே. இந்நிலை தொடருமேயாயின் இந்த அங்கம் எனும் இலக்கிய வடிவம் காலப்போக்கில் மக்களால் மறக்கப்படும் என்பது கவலைக்குரிய உண்மையே. எனவே, அங்கதம் என்றால் என்ன என்று அறிமுகம் செய்வதும் அதன் மீது ஆர்வத்தை அதிகரிக்கத் தூண்டுவதும் மிகவும் அவசியமாகும். அது மட்டுமன்றி, அங்கதம் எனும் இந்த இலக்கிய வகையினை பொதுமக்களுக்கு வாசிப்பின் மூலம் கொண்டு சேர்க்கவும் கூடுதலாக முயற்சிகள் எடுக்கப்பட வேண்டும்.

ஆய்வு நெறி

இவ்வாய்வு பண்புசார் அணுகுமுறையில் வடிவமைக்கப்பட்டு, ஆவனப் பகுப்பாய்வு முறை, நூலக ஆய்வு முறை ஆகிய அணுகுமுறைகளைப் பயன்படுத்தி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வில் தரவு சேகரிப்பு முதன்மை தரவு மற்றும் இரண்டாம் நிலை தரவுகளை உள்ளடக்கியதாகும். குறிப்பாக இத்தலைப்புத் தொடர்பாக வெளிவந்த ந. பச்சைபாலனின் நவீன தமிழ் கவிதை நூல்கள் இவ்வாய்வுக்கான முதன்மைத் தரவுகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மேலும் ஆய்வுக் கட்டுரைகள், சஞ்சிகைகள், ஆய்வறிக்கைகள், புத்தகங்கள், பத்திரிகைகள், கருத்தரங்குக்

கட்டுரைகள் போன்றவற்றிலிருந்தும் தரவுகள் பெறப்பட்டுள்ளன. இந்த ஆய்வில், ஆய்வாளர் தொல்காப்பியத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அங்கதக் கூறுகள் கோட்பாட்டைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

தரவுப் பகுப்பாய்வு

இந்த ஆய்வானது உள்ளூர் கவிஞரான ந. பச்சைபாலனின் நவீன கவிதைகளில் காணப்படும் அங்கதக் கூறுகளை அடையாளம் கண்டு விவரிக்க முற்படுகிறது. நவீன கவிதைகளில் பல்வேறு வகைகளில் அங்கதங்கள் கையாளப்படுகின்றன. உதாரணத்திற்கு, தனிமனிதன், சமுதாயம், அரசியல் என பல்வேறு கோணங்களில் அங்கதங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அவ்வகையில் தனிமனிதனை சாடும்வகையில் எழுதப்பட்ட அங்கதங்களை மட்டுமே மையமாகக் கொண்டு இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதில் செம்பொருள் அங்கதம், பலிகார அங்கதம் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு தனிமனிதனின் குற்றங்கள் எவ்வாறு சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன என்று விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ந. பச்சைபாலனின் கவிதை தொகுப்பிலிருந்தும் குறிப்பிட்ட சில கவிதைகள் இவ்வாய்வுக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

(1) அங்கதம்

இருபதாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய இலக்கிய வடிவங்களில் ஒன்றான புதுக்கவிதைகள் ஈர்ப்புடைய பல உத்திகளை இயல்பாகவே கையாள்வதால் அவை மக்களின் மனத்தில் எளிமையாக இடம் பிடித்து விடுகின்றன. உவமை, உருவகம், படிமம், குறியீடு, என்ற இலக்கிய உத்திகளின் வரிசையில் அங்கதமும் இடம் பெற்றிருப்பது சுவாரசியமான ஒன்றாகும். தனிமனிதனையும் அவனைச் சூழ்ந்திருக்கும் சமுதாயத்தையும் நாட்டையும் செல்லரித்துக் கொண்டிருக்கும் தவறுகளையும் எதிர்மறையான சிந்தனைகளையும் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் சாடுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு இலக்கிய நயம் மிகுந்த உத்திதான் அங்கதம் எனப்படுகிறது. அங்கதத்திற்கு

நகையாடல், பழிச்சொல், வசைப்பாட்டு என்ற வேறு சில பொருளும் உண்டு. அங்கதம் என்பதை ஆங்கிலத்தில் satire என்று அழைக்கிறோம். கட்டுரைகளுக்கும் கவிதைகளுக்கும் பயன்படுத்தப்படும் கருப்பொருளைப் பரிகசித்து எழுதும் கேலி நடை என்று இது பொருள்படுகிறது.

ஒரு தனிமனிதன் அல்லது சமுதாயத்தின் தவறுகளை நயம்பட சுட்டிக் காட்ட நகைச்சுவை எனும் கருவி பெரும்பாலும் பயன்படுத்தப்படுவது மேடைகளிலும் அரசியல் உரைகளிலும் நாம் அதிகம் காண்பதுண்டு. அது போல நகைச்சுவை நெடி வீசும் அங்கதங்கள் சொல்லவரும் செய்தியை நாசூக்காய்ச் சம்பத்தப்பட்ட தரப்பினருக்குக் கொண்டு போய் சேர்த்து விடுகின்றன. கவிஞர்களின் வெளிப்படையான விமர்சனங்களும் சாடல்களும் பெரும்பாலான நேரத்தில் விரோதிகளை உருவாக்கிவிடுகின்றன. இதனால், பல சமயங்களில் படைப்பாளிகள் தண்டிக்கப்பட்டுவிடுகிறார்கள் என்பது வருத்தத்திற்குரிய தகவலே. இது போன்ற சர்ச்சைகளையும் நேரடியான மோதல்களையும் எதிர்கொள்ள படைப்பாளிகள் கையாளும் ஆயுதம்தான் அங்கதம். அங்கதம் தொல்காப்பியரால் இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கப்படுகிறது:

“அங்கதம் தானே அரித்தபத் தெரியின்

செம்பொருள்கரந்து என இரு வனகத்தே”

(தொல்.:1381)

இவ்வரிகளின் மூலம், அங்கதம் செம்பொருள் அங்கதம், மலிகார அங்கதம் என்று இரு பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளது என்று தொல்காப்பியர் பகர்கிறார். ஒருவரது தவறுகளைப் பளிச்சென்று வெளிப்படையாகக் கூறும் வசைமொழிதான் செம்பொருள் அங்கதம் எனப்படுகிறது. மாறாக, ஒருவரது குற்றங்களை வெளிப்படையாகக் கூறாமல் புகழ்வது போல் பழித்தும் பழிப்பது போல் புகழ்ந்தும் வசைப்பாடுதல் பலிகார அங்கதம் எனப்படுகிறது. அவ்வகையில் உள்ளாட்டுக் கவிஞரான ந. பச்சைபாலன் தம் நவீன கவிதைகளில் எவ்வாறு அங்கத உத்திகளைக் கையாண்டிருக்கிறார் என்பது குறித்து இவ்வாய்வு நடத்தப்பட்டிருக்கிறது.

(2) செம்பொருள் அங்கதம் (தவறுகளை

வெளிப்படையாக எடுத்துரைத்தல்)

ஒருவரின் குற்றங்களை வெளிப்படையாகக் கூறி வசைபாடுவது செம்பொருள் அங்கதம் என்றழைக்கப்படுகிறது. ந. பச்சைபாலன் இந்தச் செம்பொருள் அங்கதத்தை எவ்வாறு தம் கவிதைகளில் கையாண்டிருக்கின்றனர் என்பதை இனி கவனிப்போம்.

எண்	கவிதை தலைப்பு	ஆண்டு	பக்கம்	சிக்கல்
1	நானமோ நானம்	2009	59	காம இச்சையைக் கட்டுப்படுத்த தெரியாமல் ஏய்ட்ஸ் நோயிக்கு ஆளான தனி மனிதனை நேரடியாகச் சாடுதல்
2	நானமோ நானம்	2009	59	குடும்பக் கட்டுப்பாடு செய்யத்தவறிய கணவன் மனைவியைச் சாடுதல்
3	கல்லறை வாசகம் (தோட்டத் தொழி லாளி)	2009	66	தொழிலாளிகளின் உழைப்பை மதிக்காதத் தோட்ட முதலாளிகளின் தவறுகளை நேரடியாகச் சுட்டிக் காட்டுதல்
4	கல்லறை வாசகம் (நடிகை)	2009	62	புகழைத் தக்கவைத்துக் கொள்ள தவறிய சினிமா நட்சத்திரத்தைச் சாடுதல்

5	கல்லறை வாசகம் (கடங்காரர்)	2009	2009	மனிதா பிமான மற்ற கடன்காரனை வசைப்பாடுதல்
---	---------------------------	------	------	---

அட்டவணை 1: ந. பச்சைபாலனின் என் கனவுகளும் கொஞ்சம் கவிதைகளும் கவிதைத்தொகுப்பில் உள்ள கவிதைகள்

கவிதை 1:

காம இச்சையைக் கட்டுப்படுத்தத் தெரியாமல் ஏய்ட்ஸ் நோயிக்கு ஆளான தனிமனிதனை நேரடியாகச் சாடுதல்

'விருந்தையே நாடி நாடி

விருப்பமாக அலைந்து விட்டு

மருந்து தேடி அலையும்போது தோணும் -எயிட்ஸ்

மருந்தில்லா நோயென்ற ஞானம்!'

தன் காம இச்சையைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் தன் முடிவைத் தானே தேடிக்கொண்ட தனிமனிதனைப் பழிக்கிறார் கவிஞர் ந. பச்சைபாலன். காமம் என்பது அந்தந்தப் பருவத்தில் இயற்கையாய் மலரும் ஒரு வகை உணர்வு. அவ்வுணர்வுக்குச் சரியான முறையில் வடிகால் அமைத்துவிடாவில் கண்ட கண்ட இடங்களில் மடை உடைத்து பெரும் நாசம் செய்துவிடக்கூடும். இது பற்றிய விழிப்புணர்வு இல்லாத மனிதன் தன் காமப் பசியைத் தீர்த்துக் கொள்ள பல பெண்களை விருந்தாக்கும்போது எச்.ஐ.வி. எனும் கொடிய நச்சிலுக்குத் தானும் விருந்தாகும் சாத்தியம் அதிகம் இருக்கிறது என்று கடிந்து கொள்கிறார் கவிஞர். மதிக்கெட்டு முறைத்தவறி நடக்கும் இவர்கள் 'விருந்துண்ட' காலம் போய் மருந்துண்ணும் காலத்துக்குத் தள்ளப்படுவார்கள் என்ற நிதர்சனமான உண்மையை வெடிக் கையாய் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார் கவிஞர்.

கவிதை 2 :

குடும்பக் கட்டுப்பாடு செய்யத்தவறிய கணவன் மனைவியைச் சாடுதல்

'அடுக்கடுக்காய்ப் பிள்ளைகளை

ஆண்டுக்கொன்றாய்ப் பெற்றுவிட்டு

அடுப்பெரிக்க அலையும்போது தோணும்-
கட்டில்

கட்டுப்பாடு வேண்டுமென்ற ஞானம்.’

இக்கவிதையின் மூலம் ஆண்டுக்கொரு பிள்ளையைக் கட்டுப்பாடே இன்றி ஈன்றெடுக்கும் குடும்பத்தின் தலைவன் தலைவியைச் சாடுகிறார் கவிஞர். விரலுக்குத் தக்க வீக்கம் என்பார்கள். அது போல ஒவ்வொரு குடும்பத் தலைவனும் தலைவியும் தங்களது பொருளாதார நிலையைக் கருத்தில் கொண்டு குடும்பத்தை உருவாக்குதல் சிறப்பு என்பதைக் கேலியாய்ச் சொல்ல வருகிறது இக்கவிதை. வருடத்திற்கு ஒன்று எனும் கணக்கில் வரிசையாய் குழந்தையைப் பெற்றெடுக்கத் தயாராகும் குடும்ப தலைவன் அல்லது தலைவி, பொருளாதார சிக்கல்களைக் களைந்து அக்குழந்தைகளுக்கு நல்ல எதிர்காலத்தை அமைத்துக் கொடுக்கும் வல்லமை பெற்றவராய் இருக்க வேண்டும். இல்லையேல், குழந்தைப் பெறுவதில் இன்னும் கொஞ்சம் கட்டுப்பாட்டுடன் நடந்து கொண்டிருக்கலாமே என்று நித்தம் ஒரு முறை வருந்த வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்படுவார்கள் என்று தெளிவு படுத்துகிறார் கவிஞர்.

கவிதை 3:

தொழிலாளிகளின் உழைப்பை மதிக்காதத் தோட்ட முதலாளிகளின் தவறுகளை நேரடியாகச் சுட்டிக் காட்டுதல்

‘வேர் செத்த

ரப்பர் மரம்

சாய்ந்து கிடக்கிறது.’

ஊனையும் உயிரையும் உருக்கி ரப்பர் தோட்டத்திலும் செம்பனைத் தோட்டத்திலும் மாடாய் உழைத்து ஓடாய்த் தேயும் தொழிலாளர்களின் உழைப்பை மதிக்காதத் தோட்ட முதலாளிகளை இவ்வாறு சாடுகிறார் கவிஞர். இங்கே கவிஞர் தொழிலாளிகளை ரப்பர் மரத்துக்கு ஒப்பிட்டுச் சொல்கிறார். அதிக இலாபம் கொடுக்கக்கூடிய ரப்பர் மரத்தின் வேர்கள் மரித்துப் போகையில் அது பயனற்றுப் போகிறது. அதற்குமேல் பயன்

தராத அம்மரம் வெட்டிச் சாய்க்கப்படுமே தவிர இதுவரை நமக்கு உதவிய மரமாயிற்றே அதை அப்படியே வைத்துப் பாதுகாப்போம் என்றெண்ணி யாரும் அதற்குக் கரிசனம் காட்டுவதில்லை. அதே போலதான் தோட்டத்தில் பாடுபட்ட தொழிலாளியும் ஏதேனும் ஒரு சூழ்நிலையில் அதற்குமேல் உழைக்க முடியாத நிலை வரும்போது சட்டென தூக்கி எறியப்படுகிறான் என்ற தன் ஆதங்கத்தை வேதனை கலந்த கோபத்தோடு வெளிப்படுத்துகிறார் கவிஞர்.

கவிதை 4:

புகழைத் தக்கவைத்துக் கொள்ள தவறிய சினிமா நட்சத்திரத்தைச் சாடுதல்

‘திரையில் மின்னிய நட்சத்திரம்

மண்ணில்

உதிர்ந்து கிடக்கிறது’

திரைப்பட நட்சத்திரங்களில் சிலர், பலரின் மனத்தில் நீங்காத இடம் பிடித்து விடுகிறார்கள். திடீரென இவர்கள் புகழ் இழந்தாலோ அல்லது வசீகரத் தோற்றத்தை இழந்தாலோ இரசிகர்களால் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடிவதில்லை. இவர்களின் வீழ்ச்சி இரசிகர்களுக்குப் பெருந்தாக்கத்தை ஏற்படுத்திவிடுகிறது. புகழிழந்து, ஏழ்மையின் பிடியில் சிக்கி, இருக்குமிடம் தெரியாமல் இறந்து போன திரைப்பட நட்சத்திரங்கள் எத்தனையோ பேர் இருக்கவே செய்கிறார்கள். அவ்வகையில் இவர்களைப் போன்று புகழைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள இயலாமல் வீழ்ச்சி அடைந்த திரை நட்சத்திரங்களைத் தான் கவிஞர் இவ்வாறு சாடுகிறார்.

கவிதை 5:

மனிதாபிமானமற்ற கடன்காரனை வசைப்பாடுதல்

கடன் வாங்குதல் எத்துணைக் கொடுமையானது என்று விளக்குகிறது இக்கவிதை.

‘செத்தும் கொடுத்தான்

வள்ளல் சீதக்காதி - இங்குச்

செத்தும் உயிரெடுக்கும்
கடன்காரப் பாவி'

தான் இறந்த பின்னும் தன் கல்லறைக்கு வந்து தன் துயர் சொல்லி அழும் புலவர்களுக்குக் கொடையளித்துப் போனானாம் கொடைகுணம் படைத்த சீதக்காதி. அவ்வாறு, கொடுக்கும் மனம் படைத்த மனிதர்களைக் காண்பது அரிதாகிவிட்டது என்கிறார் கவிஞர். உதாரணமாக, ஒருவனிடம் வாங்கிய கடனைத் திருப்பித் தர தாமதமானால் கடன் வாங்கியவன் மரணப்படுக்கையில் கிடந்தாலும் அதைக் கொடுத்தவன் சும்மா விடப்போவதில்லை என்று சாடுகிறார் கவிஞர். இறந்த பின்னும் கொடை கொடுத்த சீதக்காதி எங்கே? சாகும் தருவாயில் இருப்பவனிடம்கூட தான் கொடுத்த கடனைத் திரும்ப கேட்டு உயிர்குடிக்கும் மனிதாபிமானமற்ற கடன்காரன் எங்கே என்று வசைபாடுகிறார் கவிஞர்.

(3)பலிகார அங்கதம்

குற்றங்களை வெளிப்படையாக் கூறாமல், புகழ்வதுபோல் பழித்தும் பழிப்பதுபோல் புகழ்ந்தும் வசைப்பாடுதல் பலிகார அங்கதம் எனப்படுகிறது. அவ்வகையில் ந. பச்சைபாலனின் கவிதைகளில் காணப்படும் பலிகார அங்கதக் கூறுகளை அதன் வகைக்கேற்ப தொடர்ந்து காண்போம்.

புகழ்வதுபோல் பழித்தல்

எண்	கவிதை தலைப்பு	ஆண்டு	பக்கம்	சிக்கல்
1	திருநாள் கவிஞர் களே	2009	88	புகழ் ஈட்டு வதற்காக மட்டுமே கவிதை இயற்றும் கவிஞர்களைப் புகழ்வது போல் பழித்தல்

2	ஒரு கந்தனக் குரல்	2009	89&90	கதைகளிலும் புராணங்களிலும் காணும் தீமைகளை மட்டுமே வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டும் படைப்பாளர்களின் துணிவற்றச் செயலைப் புகழ்வது போல் பழித்தல்.
---	-------------------	------	-------	---

அட்டவணை 2: 'என் கனவுகளும் கொஞ்சம் கவிதைகளும்' எனும் கவிதை நூலில் இடம்பெற்ற ந. பச்சைபாலனின் கவிதைகள்

கவிதை 1:

புகழ் ஈட்டுவதற்காக மட்டுமே கவிதை இயற்றும் கவிஞர்களைப் புகழ்வதுபோல் பழித்தல்

ஆண்டுக்கொருமுறை மட்டும் கவிதை எழுதி அது எல்லா இதழ்களிலும் பிரசுரமாக வேண்டும், அதன் மூலம் எல்லா வாசகர்களும் தன்னை நினைவில் வைத்திருக்க வேண்டும் என்று புகழ் போதைத்தேடி அலையும் படைப்பாளனுக்குக் கொடுக்கும் சாட்டையடிதான் இந்தக் கவிதை.

‘ஆண்டுக்கொருமுறை

உறக்கம் கலைவோம்

ஊக்கம் கொள்வோம்

எங்களை யாரும்

மறந்திடா திருக்க

எல்லா இதழ்களுக்கும்

எழுதிக் குவிப்போம்

அச்சிலே எங்களின்

திருப்பெயர் கண்டால்

உச்சிக் குளிர்வோம்

உள்ளம் பூரிப்போம்'

வெறும் பெயருக்காக எழுதும் இவர்களால் சமுதாயத்துக்கும் நாட்டுக்கும் எந்தப் பயனும் இல்லை என்று புகழ்வது போல பழித்திருபது கவிஞரின் திறமையைக் காட்டுகிறது.

கவிதை 2:

கதைகளிலும் புராணங்களிலும் காணும் தீமைகளை மட்டுமே வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டும் படைப்பாளர்களின் துணிவற்றச் செயலைப் புகழ்வதுபோல் பழித்தல்.

செத்துப்போன நரகாசுரனின் கொடுமைகளைப் பத்துப் பதினைந்து பக்கத்திற்குக் கவிதையாய் எழுதும் கவிஞர்கள் சிலர் சமுதாயத்திலும் நாட்டிலும் நடந்து கொண்டிருக்கும் கொடுமைகளையும் அநியாயங்களையும் தட்டிக்கேட்டு எழுத திராணியற்றுக் கிடக்கிறார்கள் என்பதனைக் கவிஞர் புகழ்வதைப் பொல் பழித்திருக்கும் அழகை இக்கவிதை புலப்படுத்துகிறது.

'திருநாள் கவிஞர்களே!

திரண்டு வாருங்கள்

தீபாவளி வருகிறதே

வீறுகொண்டு எழுங்கள்!

புழுதிப்படிந்த எழுதுகோலை

எடுத்து உதறுங்கள்

அழுக்குப் படிந்த

அதனை எடுத்து

அழகு செய்யுங்கள்

மழுங்கிப்போன கற்பனைக்குக்

கொம்பு சீவுங்கள்

சறுக்கிவிழும் சிந்தனைக்குச்

சாளை பிடியுங்கள்'

பொங்கிவரும் உணர்வையும் கோபத்தையும் மாண்டு மடிந்து போன நரகாசுரனோடு நிறுத்திவிடாமல் நடப்பில் பல துன்பங்களையும்

துயரங்களையும் பொதுமக்களுக்கு ஓயாமல் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் சில அரசியல்வாதிகள் மீதும் காட்ட வேண்டும் என்று கவிஞர் பணிக்கிறார்.

(4) பழிப்பதுபோல் புகழ்தல்

எண்	கவிதை தலைப்பு	ஆண்டு	பக்கம்	சிக்கல்
1	என் கற்பனையின் கஜானா	2009	45	பொலிவற்றுக் காணப்படும் தோட்டத் தொழில் செய்யும் பெண்ணைப் பழிப்பது போல் புகழ்தல்

அட்டவணை 3: என் கனவுகளும் கொஞ்சம் கவிதைகளும் எனும் கவிதை நூலில் இடம்பெற்ற ந. பச்சைபாலனின் கவிதைகள்

கவிதை 1:

பொலிவற்றுக் காணப்படும் தோட்டத் தொழில் செய்யும் பெண்ணைப் பழிப்பதுபோல் புகழ்தல்.

பொலிவற்றுக் காணப்படும் தோட்டத் தொழில் செய்யும் பெண்ணைப் பழிப்பது போல் புகழ்ந்திருக்கிறார் கவிஞர். தோட்டப்புற பெண்களை அழகில் குறைத்து மதிப்பிடும் சில தரப்பினரின் கண்ணோட்டம் முற்றிலும் தவறு என்பதை நிரூபிக்கின்றது இக்கவிதை.

'அடிக்கடி வேர்வையில்

குளித்தாலும்

கொஞ்சம் அலம்பினால்

அழகாயிருக்கும்

தோட்டத்துப் பெண்கள்'

கடும் வெயிலானாலும் பெரும் மழையானாலும் அதைப் பொருட்படுத்தாத கடின உழைப்பாளிகள்தான் தோட்டப்புற பெண்கள். அவ்வாறு காட்டிலும் மேட்டிலும் பாடுபடும்போது முகம் வியர்த்து, சில சமயம்

வெயிலில் கருத்து, கூந்தல் முடி கலைந்து பொழிவற்றுக் காணப்படுவது இயற்கையான ஒன்று. இருப்பினும் ஒப்பனையேதும் செய்யாமலேயே அப்பெண்களிடம் இயற்கையாகவே காணப்படும் ஒருவகை வசீகரமும் கலையான தோற்றமும் எப்போதும் பார்த்து இரசிக்கத் தூண்டும் ஒன்றாகவே இருக்கிறது என்று கவிஞர் இரசனையோடு புகழ்ந்திருக்கிறார்.

ஆய்வு முடிவு

உள்ளூர் கவிஞரான ந. பச்சைபாலனின் நவீன கவிதைகளில் காணப்படும் அங்கதக் கூறுகளை அடையாளங்கண்டு அவற்றை விவரித்தலே இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும். அவ்வகையில், இவர்தம் கவிதைகளில் செம்பொருள் அங்கதம், பலிகார அங்கதம் ஆகிய இரண்டு உத்திகளையுமே மிகச்செரிவான முறையில் பயன்படுத்தியிருக்கிறார் என்பது ஆய்வின் மூலம் தெள்ளத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. அவ்வகையில், 5 செம்பொருள் அங்கதக் கூறுகளும், 2 புகழ்வது போல் பழித்தல் அங்கதக் கூறுகளும், ஒரு பழிப்பதுபோல் புகழ்தல் அங்கதக் கூறும் ஆகியவ இவரது கவிதை தொகுப்பிலிருந்து அடையாளம் காணப்பட்டிருக்குள்ளே. அறியாமையால் முரண்பாடான செயல்களைச் செய்பவர்களின் தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டி அவர்களை நல்வழிப்படுத்தும் முயற்சிக்கு அங்கதம் கவிஞருக்குக் கை கொடுத்திருக்கிறது என்பதும் ஆய்வில் தெரிகிறது. சொல்லவரும் விமர்சனங்களை நகைச்சுவை கலந்து வெளிப்படையாகக் கூற கவிஞர் செம்பொருள் அங்கதத்தை மிக நேர்த்தியாகக் கையாண்டிருக்கிறார்கள். அதே வேளையில், பலிகார அங்கதத்தின் உத்தியைக் கொண்டு சில தவறுகளைப் புகழ்வதுபோல் பழித்தும் சில தவறுகளைப் பழிப்பதுபோல புகழ்ந்தும்

வசைபாடியிருப்பது அவரின் ஆழமான இலக்கிய ஆளுமையைக் காட்டுகிறது.

உள்ளத்தின் உணர்வுகளை அழுத்தமாகவும் ஆழமாகவும் வெளிப்படுத்த மிக பொருத்தமான இலக்கிய உத்தியாகக் கருத்தப்படும் அங்கதம் மற்றிய ஆய்வுகள் இன்னும் பரவலாக நடத்தப்பட வேண்டியது வரவேற்கத்தக்கது. அவ்வகையில் தனிமனிதனைத் தவிர்த்து, சமுதாயம் மற்றும் அரசியல் தொடர்பான விமர்சனங்களை முன்வைக்க அங்கத உத்திகள் கவிதைகளில் எவ்வாறு கையாளப்பட்டிருக்கின்றன என்ற ஆய்வுகளும் எதிர்காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என பரிந்துரைக்கப்படுகிறது.

முடிவுரை

இந்த ஆய்வு நவீன தமிழ்க் கவிதைகளில் அங்கதக் கூறுகளின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துரைக்கிறது. இலக்கியத்தில் காணப்படும் சுவாரசியமான உத்திகளில் ஒன்றான அங்கதம் மலேசியாவில் இலக்கிய விமர்சனத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பங்களிக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அங்கதம் என்றால் என்ன என்ற புரிதலைப் பெறுவதன் மூலமும் அதன் சிறப்பு அம்சங்களை அறிந்து கொள்வதன் மூலமும் வாசகர்கள் கவிதை படைப்புகளை இன்னும் ஆழமாக உள்வாங்கி உய்த்துணர முடிகிறது. இறுதியாக, இந்த ஆய்வு நவீன தமிழ்க் கவிதைகளில் உள்ள அங்கதக் கூறுகளைப் புரிந்து கொள்வதற்கும், போற்றுவதற்கும், பகுப்பாய்வு செய்வதற்கும் கவிஞர்களையும் வாசகர்களையும் மலேசிய இலக்கியத்தின் மொழி மற்றும் கலாச்சார பன்முகத்தன்மையின் அழகைத் தொடர்ந்து போற்றுவதற்கும் ஊக்குவிக்கவும் ஒரு முன்னோடியாய் இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

References

- (2005). *Kamus Dewan Edisi Keempat* (4th ed). Dewan Bahasa dan Pustaka.
- (2010). *Tolkāppiyam (Ilampuranar urai): Mūlamum Uraiyum*. Chennai: Saratha Patippagam.
- Abdul Halim Ali. (2018). *Kritikan Sastera: Teori dan Praktis*. Shah Alam: NHA Excell Resources.
- Abdul Halim Ali. (2019). *Pengetahuan Asas Penyelidikan dalam Kesusasteraan Melayu*. Kapar: MZ Edu Publications.

- Anbalagan. (1999). *Permulaan dan Perkembangan Sajak Tamil Moden Malaysia*.
- Arba'ie Sujud. (2008). *Apresiasi Bahasa: Interpretasi dan Ekspresi*. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Bairoji Narayanan. (1987). *Ārāvatu Ulaka Tamilārāicci Mānāttu Malar*, Kuala Lumpur (hlm. 237-238).
- Caldwell, W.W. (2011). *Cynicism and the Evolution of the American Dream*. United States: Potomac Books, Inc.
- Dandayudam, R. (1998). *Malēciya Nāṭṭuppurap Pāṭṭalkaḷ*. Chennai: Tamil Patippagam.
- Elanchelvan, M. A. (1979). *Neruppupūkkal*. Sungai Petani: Siva-Elit Pirasuram.
- Elliot, Robert C. (1972). *The Power of Satire: Magic, Ritual, Art*. New Jersey: Princeton University Press.
- Elliott, Robert C. (2004). *The nature of satire, Encyclopædia Britannica*. New Jersey: Princeton University Press.
- Ezilmutalvan. (1995). Marabu Kavitaikaḷum Putukkavitaikaḷum. *Eṭṭāvatu Ulaka Tamilārāicci Mānāttu Malar, Thanjavur*.
- Fazlina Mohd Radzi dan Azahar Harun. (2006). Kartun Bertemakan Dakwah Islamiyah atas Talian: Interpretasi Dakwah Satira dan Sarkastik. *E-Journal of Islamic Thought and Understanding*, 1, 50p.
- Ghazali Din. (2016). *Kepengarangan dan Proses Kreatif Muhammad Haji Salleh*. Tanjong Malim: Universiti Pendidikan Sultan Idris.
- Gopalakrishnan, K. (2007). *Malēciyat Tamil Kavitaikaḷil Paṇṇāu*. Tanjore: Univerisiti Tamil.
- Govindan, N. N. (2005). Malēcia Putukkavitai Vaḷarcciyil Iyakkāṅkalin Paṅgu. *Mutalāvatu Malaysia Tamil Ilakkiya Mānāttu Malar: Persatuan Antarabangsa Penyelidikan Tamil Malaysia, Kuala Lumpur*.
- Hawkins, Joyce M. (2008). *Kamus Dwibahasa Oxford Fajar* (4th ed). Oxford-Fajar.
- Jeevanantham. (1996). Putu Kavitai Oru Camūke Pārvaī. *Malēciya Tamil Putu Kavitai Karuttaraṅka Kaṭṭuraikaḷ*.
- Jevaratnam.(1987). Perkembangan Sajak Moden Tamil Malaysia. *Prosiding Aintāvatu Ulaka Tamil Ārāicci Mānāṭṭu Malar*.
- Jonathan Gray, Jefferey P. Jones & Ethan Thompson (Ed.). (2009). *Politics and Comedy in the Post-network Era*. New York University Press.
- Karthik, A. (2017). Tamil Ilakkiyaṅkaliḷ Aṅkatam: Oru Pārvaī. *Cāṅpōksh Pannōṭṭut Tamīlial Āyvital*, 1(4), 145-151.
- Kartigesu, R. (2010). Malēcia Puthu Kavitai Taramum Tīramum. *Malēcia Tamil Putu Kavitai Karuttaraṅka Kaṭṭuraikaḷ*.
- Keraf, G. (2007). *Diksi dan Gaya Bahasa*. Jakarta: PT Gramedia Pustaka.
- Manimaran, G. (2006). *Penampilan Nilai Budaya dalam Puisi Tamil Malaysia:1957-1987*. Kuala Lumpur: Universiti Malaya.
- Matthews, P.H. (2014). *The Concise Oxford Dictionary of Linguistics*. United Kingdom: Oxford University Press.
- Mohamed Sabib Abdullah. (2007). *Pemparan Isu-isu Sosial dalam Puisi Tamil Malaysia Selepas Kemerdekaan*. Kuala Lumpur: Universiti Malaya.
- Nurshazera Binti Khazri & Che Abdullah Che Ya. (2017). Kritikan Sosial Dalam Embargo: Satu Penelitian. *Jurnal Wacana Sarjana*, 1(1), 1-16.
- Palani Krishnasamy. (2011). *Pemikiran Feminisme dalam Sajak Moden Tamil Malaysia*. Kuala Lumpur: Universiti Malaya.
- Patchaibalan, N. (2009). *En Kanavukalum Konjam Kavithaigalum*. Kuala Lumpur: Semman Publication
- Patchaibalan, N. (2013). *Thisaigal Thilaitha Veli*. Singapore: Thanga Min Publication.
- Patchaibalan, N. (2014). *Innum Michamirukkirathu*. Singapore: Thanga Min Publication.
- Punniavan, G. (2004). Putukavitai. *Malaysia Tamil Ilakkiyam Oru Arimukam* (hlm. 95). Persatuan Penulis Tamil Malaysia

- Rajam Kaliappan. (2007). *A Study of Malaysian Tamil Modern Poems*. Kuala Lumpur: Universiti Malaya.
- Sagar Narayanan. (2015). *Pemikiran Sosial dalam Antologi Puisi Tēnkūṭū*.
- Samikkanu Jabamoney & Kingston. (2018). *Sejarah Pendidikan Tamil Malaysia*. Chennai: International Institute of Tamil Studies.
- Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel. (2019). *Malēciya Tamil Kavitaikaṭil Marapu Cārnte Pativukaḷ*. Chennai: Sakthi Patippagam.
- Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel. (2020). *Malēciya Mannil Tamil Kavitaikaṭil Valarchi*. Chennai: Sakthi Patippagam.
- Samsudin bin Ahmad. (2000). *Sajak-sajak Masuri S.N: Kajian pemikiran dan bentuk luaran*. Serdang: Universiti Putra Malaysia.
- Tamilannal. (2012). *Tolkāppiyarīn Ilakkiyak Kolkaikaḷ*. Coimbatore: Chelappa Patippagam.
- Thilagawathy. (2000). *Sajak Moden Tamil Malaysia. Malēciya Tamil Kavitai Karuttaraṅku Malar*.
- Tiipika, M. (2012). *Malēciyat Tamil Kavitaikaṭil Akamum Puramum*. Tanjore: Univerisiti Tamil